

[Starcke.]

påne gamle Historie om de syv smaa Gedekid, der var blevet slugt af Ulven, og Jægeren, der sprættede Maven op paa Ulven, saa de blev sat i Frihed igen. Men det er værdifuldt, hvis de syv smaa Gedekid kan lære af Erfaringen. Jeg haaber ikke, at den højtærede Udenrigsminister vil tage mig det ilde op, hvis jeg i denne Sammenhæng sammenligner ham med et af de smaa Gedekid — et Gedekid er jo et yndefuldt lille Dyr —, men jeg tror, det er meget vigtigt, at de smaa Stater er forsigtige med, til hvilken Side de lukker Døren op, naar der bankes paa den, selv om Ulven skulde tale med en indsmigrende Stemme, og selv om den skulde sige, at den kun hedder Alvilda.

Siden det sydslesvigske Spørgsmaal har været debatteret saa meget her i Dag, vil ogsaa jeg gerne lige knytte et Par supplerende Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen fremsatte, og som jeg gerne vil tilslutte mig. Det, vi fra vor Side ønsker, er, at den høje Regering tager hele Spørgsmaalet op til en fornyet Overvejelse, saaledes at baade Sydslesvigerne, de tre Partier, der rettede Henvendelsen, og forresten hele det høje Ting og hele det danske Folk faar en Fornemmelse af, at dette er en Sag, som virkelig brænder paa og fylder den høje Regering med en stærk Interesse, at man virkelig mærker, at den vil sætte alle sine Kræfter ind i en Kombination af den højtærede Statsministers Virilitet og den højtærede Udenrigsministers Klogskab.

Vor Henvendelse var en Indbydelse til en Forhandling og til et Samarbejde, og den højtærede Udenrigsminister udtalte, at Regeringen ganske deler dette Syn og lægger den største Vægt paa netop et saadant Syn paa Sagen. Men jeg synes, det er vigtigt, at den høje Regering, baade den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister, ogsaa er klar over, at Henvendelsen ikke blot er en Indbydelse til Samarbejde, men at den ogsaa er en Advarsel, fordi der intet har været naaet ved den hidtil førte Politik, og i det Svar, den højtærede Statsminister sendte os, var der egentlig ikke andet Svar end dette, at man vilde fortsætte ad den Vej, som hidtil ikke har ført til noget Resultat. Vi kan fra vor Side ikke tro, at den høje Regering mener dette. Det vilde dog være naturligt over for en saadan Henvendelse, om den højtærede Statsminister derefter havde sagt noget lignende som: Vi kunde tænke os, man skulde gøre noget nyt paa det og det Punkt. Og maaske kunde Statsministeren, hvis han ikke selv kunde paavise

Veje, have sagt: Lad os snakke om Sagen, har i noget at foreslaa?

Den højtærede Udenrigsminister sagde, det var bedre at holde Spørgsmaalet aabent end at faa et Afslag. Ja, dette gælder, hvis man har god Tid, men Tiden løber, Sandet rinder ud i Timeglasset, og Sagen løber ud i Sandet. Statsministerens Svar gav en et Indtryk af, at han var uden tilstrækkelig Forstaaelse af, hvor alvorligt dette Spørgsmaal er, baade for Sydslesvig og for Danmark, fordi der nærmer sig en ny Situation ved Vesttysklands Etablering som Stat, hvad der maaske vil gøre en Ende paa de Ønsker, som baade Sydslesvigerne og Danmark og alle betydende Partier her i denne Sal har om, at der skal naas noget. Ansvar er Regeringens, og et Ansvar for, at der ikke opnaas Resultater, kan Regeringen ikke blive ved med at bære; Regeringen kan ikke paa en Minoritet af de dansk orienterede Partier opbygge den Politik, som kun kan gennemføres med Kommunisternes Støtte.

Der faldt i den politiske Debat i øvrigt nogle Bemærkninger fra den højtærede Statsminister om den kommunistiske Støtte og dette, at man somme Tider fra den ene Side og somme Tider fra den anden Side argumenterer med, at det er nødvendigt at faa kommunistisk Støtte til Gennemførelse af Lovforslag. Jeg er ganske enig med den højtærede Statsminister og med det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen i deres Betragtninger, at det ikke altid er saadan, at det er Partierne, der tilslutter sig kommunistiske Synspunkter, men at det oftere er Kommunisterne, der tilslutter sig Lovforslag snart til den ene og snart til den anden Side. Men det nationale Spørgsmaal i Sydslesvig ligger paa en helt anden Linie, for der betyder den kommunistiske Støtte faktisk en Afgørelse af en Politik, som i mange, mange Aar, maaske for Danmarks Fremtid, vil kunne skabe os de allerstørste Kvaler. Derfor tror jeg, det vil være klogt, hvis Regeringen ikke sætter sig alt for trygt til Rette paa den kommunistiske Støttstav i denne Sag. Ønsker Regeringen, at et Resultat skal naas, maa alt gøres, maa Forhandlingerne fortsættes, og maa Samarbejdet fortsættes.

Dernæst udtalte den højtærede Statsminister, at netop Socialdemokratiet var den eneste Bevægelse, der havde modarbejdet og hindret Kommunismen herhjemme. Det er rigtigt, at der tilkommer det danske Socialdemokrati en stor Ære for dets faste Holdning over for Kommunisterne herhjemme, men paa samme Maade som Socialdemokratiet maaske er den eneste Bevæ-